

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

Demonstranter kräver folkomröstning

Måndagen den 2 maj 2011 organiserade Komite National Papua Barat, (Västpapas nationella kommitté), de senaste demonstrationerna i Papua. Tusentals människor deltog. Syftet med demonstrationerna var att kräva en riktig folkomröstning som är förenlig med New York-avtalet mellan Nederländerna och Indonesien under tillsyn av Förenta Nationerna från 1963. I avtalet stipuleras att en folkomröstning ska anordnas om Västpapas framtid. Folkomröstningen ska baseras på en man, en röst.

Den holländska kolonialadministrationen i Västpapua skulle ersättas av FN som ett tillfälligt administrativt organ i landet. FN skulle senare hålla en folkomröstning. Under tiden stationerade Indonesien marktrupper som började ta kontroll över landet. Med militära styrkor på plats arrangerade de den så kallades Penentuan Pendapat Rakyat (Pepera, d.v.s. "folkopinionen avgör"). För att arrangera *pepera* samlade Indonesiens administration 1025 papuanska bychefer och indoktrinerade dem i en kampanj på Mandala-flygplatsen i Jayapura 1969. Området bevakades av indonesiska soldater. Deltagarna i indoktrineringskursen fick inte lämna området. Syftet var naturligtvis inget annat än övertalande propaganda om hur bra och fantastiskt det skulle vara för Västpapua och dess folk att integreras i Republiken Indonesien. Indoktrineringsprocessen pågick i tre veckor. Därefter deklarerade Indonesiens regeringen att enligt det papuanska folkets önskemål genom "musyawarah" (Indonesiens konsensusmöte) skulle Västpapua bli en integrerad del av Republiken Indonesien.

Deklarationen accepteras inte av det västpapuanska folket, den är helt enkelt inte förenlig med New York-avtalet om en folkomröstning baserad på en man, en röst. Att bara 1025 röstade var oacceptabelt. Enligt *Japan Times* den 27 juni 1969 hade Ortiz Sanz, som var FN-chef på Västpapua, inte informerats av Indonesiens myndigheter om den så kallade "musyawarah" och därför kunde han inte vara med. Om integrationen skrev den schweisiska tidningen *Der Bund* den 12 augusti

1969: "Wie Indonesien Westirien gewann - Ein seltsamer Volksentscheid ohne Volk" ("Hur Indonesien erhöll Västra Irian - en sällsam folkomröstning utan folk"), Den tyska tidningen *Frankfurter Allgemeine Zeitung* skrev den 21 juni 1969: "West Irian fiel aus der kolonialischen Bratpfanne ins Feuer des Neo-Kolonialismus" ("Det kolonialt kokta fläsket, Västra Irian är nu nykolonialistiskt stekt").

Kort sagt fick Västpapas folk ingen möjlighet att bestämma om sin egen väg och landets framtid. För att förverkliga sina rättigheter kämpar de oförtrutet med olika medel som demonstrationer och att hissa den

förbjudna flaggan "Morgonstjärnan". Demonstrationerna för att kräva en riktig folkomröstning den 2 maj, i bland andra städer Jayapura och Wamena samlade tusentals papuaner. De kom med banderoller och plakat med texten: *Indonesia is illegal in West Papua, Indonesia no—West Papua Yes, We never accept Indonesia in West Papua*. De ropade slagord: *Papua Merdeka, Papua Merdeka* (självständighet för Papua).

Hendrik Amahorseja